

821.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KOMUNIKACJI**

z dnia 6 lipca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości, Poczty i Telegrafów oraz Skarbu, a co do § 5 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 10 i 12 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336) i na podstawie art. 6 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządza się co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. (1) Artykuły, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336).

(2) Paragrafy, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia, oznaczają przepisy niniejszego rozporządzenia.

Pojęcie zarobkowego przewozu.

§ 2. Za zarobkowy przewóz osób lub towarów pojazdami mechanicznymi w rozumieniu art. 1 ust. 2 należy uważać przewóz osób lub towarów, wykonywany przez uprawiającego przewóz za wynagrodzeniem bez względu na rodzaj i formę wynagrodzenia.

§ 3. (1) Za doraźny przewóz w rozumieniu art. 8 ust. 1 pkt. 1 i 7 należy uważać przewóz, który

nie jest wykonywany regularnie między określonymi miejscowościami lub w określonych odstępach czasu.

Pod pojęcie doraźnego przewozu podpada także przewóz zwłok pojazdami mechanicznymi, przeznaczonymi i używanymi do tego celu.

(2) Za wynajęcie w całości osobowego pojazdu mechanicznego w rozumieniu art. 8 ust. 1 pkt. 1 należy uważać wynajęcie usług przewozu do dyspozycji wynajmującego za wynagrodzeniem, obliczonym za cały pojazd.

(3) Za przewóz towarów wyłącznie dla własnych potrzeb i własnymi pojazdami mechanicznymi przez przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe oraz gospodarstwa rolne i leśne w rozumieniu art. 8 ust. 1 pkt. 3 należy uważać dowożenie towarów do własnego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa, przewożenie towarów między poszczególnymi działami tego samego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa i odwożenie towarów z własnego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa do określonych nabywców, jeżeli przewozy te dokonywane są własnymi pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstwa lub gospodarstwa i obejmują wyłącznie towary, przeznaczone do zużycia lub przerobienia we własnym przedsiębiorstwie lub gospodarstwie, albo towary wyprodukowane, względnie przerobione przez to przedsiębiorstwo lub gospodarstwo lub będące przedmiotem handlu tego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa.

(4) Za przewóz uczniów do szkół w rozumieniu art. 8 ust. 1 pkt. 6 należy uważać przewóz uczniów do szkół i ze szkół pojazdami mechanicznymi, jeżeli nie przewozi się nimi jednocześnie innych osób.

(5) Za przewóz w celach krajoznawczych i turystycznych w rozumieniu art. 8 ust. 1 pkt. 6 należy uważać przewóz osób, dokonywany przez instytucje kulturalne i społeczne, które nie uprawiają przemysłu przewozowego.

(6) Za przewozy wycieczkowe w rozumieniu art. 8 pkt. 7 należy uważać określone przewozy osób pojazdami mechanicznymi od danego miejsca i z powrotem do tego samego miejsca za wynagrodzeniem, liczonem za cały przewóz okrężny. Za towarzystwa turystyczne w rozumieniu art. 8 pkt. 7 należy uważać towarzystwa turystyczne o charakterze społecznym, nieuprawiające przemysłu przewozowego.

Linje i obszary przewozowe.

§ 4. (1) Za linję przewozową (art. 2) należy uważać drogę lub odcinek drogi dokładnie oznaczone pomiędzy miejscowościami początkową i końcową, po której odbywają się przewozy osób lub towarów.

(2) Za przewóz towarów w oznaczonych kierunkach lub na oznaczonym obszarze w rozumieniu art. 2, 3, 4 i 5 należy uważać przewóz po drogach publicznych, położonych w granicach terytorjalnych jednostek administracyjnych, sąsiadujących ze sobą wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych (kierunek), albo skupiających się dookoła większych środowisk komunikacyjnych.

(3) Sieci linii przewozowych ustala Minister Komunikacji.

Właściwość wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 5. Jeżeli przewóz osób lub towarów sięga poza obszar jednego województwa, udziela koncesji, gdy właściwą jest wojewódzka władza administracji ogólnej, ta władza, na obszarze której znajduje się lub ma się znajdować siedziba przedsiębiorstwa albo jego przedstawicielstwo, po porozumieniu się z innymi interesowanymi wojewódzkimi władzami administracji ogólnej.

II. PRZEWÓZ OSÓB.

Podanie.

§ 6. (1) Ubiegający się o koncesję powinien złożyć u właściwej władzy podanie z dołączeniem 4 odpisów, zawierające następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, przynależność państwową i miejsce zamieszkania ubiegającego się lub siedzibę przedsiębiorstwa;
- 2) ilość, rodzaj, typ i pochodzenie pojazdów, którymi ubiegający się o koncesję zamierza obsługiwać linje przewozowe, wagę własną pojazdów, wagę z pełnym obciążeniem i ilość miejsc;
- 3) określenie linii, względnie linii lub sieci linii, na których mają się odbywać przewozy, z dokładnym wyszczególnieniem dróg i odcinków drogowych, ich długości w kilometrach, nazw ważniejszych miejscowości i projektowanych miejsc postojów;
- 4) dane, uzasadniające udzielenie koncesji ze stanowiska potrzeb komunikacyjnych i gospodarczych;
- 5) projektowane taryfy przewozowe;
- 6) projektowany szczegółowy rozkład jazdy;
- 7) dane co do możliwości sfinansowania i wykonywania zamierzonego przedsięwzięcia;
- 8) dane co do kaucji albo polisy ubezpieczeniowej na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe wskutek wykonywania przewozów;
- 9) termin, w którym ubiegający się o koncesję zobowiązuje się rozpocząć przewóz częściowo lub w całości.

(2) Ubiegający się o koncesję powinien dołączyć do podania szkic z oznaczeniem dróg, z których zamierza korzystać, z oznaczeniem głównych miejsc postojów i z oznaczeniem istniejących na danym obszarze środków publicznej komunikacji.

Warunki koncesji na przewóz osób i obowiązki koncesjonariusza.

§ 7. W koncesji władza ustali:

- 1) ilość, rodzaj, typ i pochodzenie pojazdów mechanicznych (§ 8);
- 2) obowiązki koncesjonariusza w zakresie taryf przewozowych (§§ 9, 10 i 11);
- 3) obowiązki koncesjonariusza w zakresie rozkładu jazdy (§ 12);

- 4) obowiązek zabezpieczenia roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe, wskutek wykonywania przewozów (§§ 13 do 22);
- 5) obowiązek przewozu poczty (§ 24);
- 6) obowiązek wydawania biletów (§ 25);
- 7) obowiązek podawania siedziby przedsiębiorstwa do wiadomości władzy (§ 26);
- 8) obowiązek terminowego rozpoczęcia przewozów i zawiadomienia o zamiarze zrzeczenia się koncesji (§§ 27 i 29);
- 9) obowiązek prowadzenia statystyki (§ 28);
- 10) obowiązek oznaczania pojazdów, którymi koncesjonariusz wykonywa przewóz (§ 30);
- 11) zakaz przenoszenia praw i obowiązków, wynikających z koncesji (§ 45);
- 12) inne obowiązki, jakie koncesjonariusz przyjmuje na siebie.

Ilość i rodzaj pojazdów.

§ 8. Koncesjonariusz może wykonywać przewóz tylko tą ilością, tym rodzajem i typem pojazdów i na tych liniach, na które opiewa koncesja. Powiększenie lub zmniejszenie ustalonej koncesją ilości pojazdów lub zmiana rodzaju i typu pojazdów, może nastąpić tylko za zezwoleniem władzy, która udzieliła koncesji i winno być uwidocznione w dokumencie koncesyjnym.

Taryfy przewozowe.

§ 9. (1) Koncesjonariusz obowiązany jest przedstawiać do zatwierdzania władzy, udzielającej koncesji, taryfy dla przewozu osób oraz bagażu, tudzież stosować się do zatwierdzonych taryf.

(2) Opłaty taryfowe, zarówno normalne, jak i ulgowe winny być stosowane w równych warunkach jednakowo dla wszystkich korzystających z przewozu.

(3) Przy zatwierdzaniu taryf należy w każdym wypadku mieć na względzie możliwość odpowiedniego oprocentowania i amortyzacji inwestowanych kapitałów i faktyczne koszty eksploatacji oraz godziwy zysk.

(4) Przy zatwierdzaniu taryf należy w wypadkach, gdy wymaga tego interes publiczności, mieć na uwadze możliwość zaprowadzenia bezpośredniej odprawy osób pomiędzy kolejami normalno-torowymi, a przewozami pojazdami mechanicznymi.

§ 10. Zmiana taryf przewozowych może nastąpić tylko za zgodą koncesjonariusza.

§ 11. Taryfy powinny być ogłaszane w pojazdach kursujących i w głównych miejscach postojów co najmniej na 3 dni przed wejściem w życie.

Rozkład jazdy i miejsca postojów.

§ 12. (1) Koncesjonariusz obowiązany jest stosować się do zatwierdzonego rozkładu jazdy.

(2) Rozkład jazdy powinien zawierać miejsca postojów i czas odejścia każdego pojazdu z tych miejsc. W rozkładzie jazdy można przewidzieć sezonowe zmiany, możliwość zawieszania niektórych kursów i kursy dodatkowe.

(3) Rozkład jazdy powinien odpowiadać interesom publicznym oraz potrzebom ogółu ludności i winien być odpowiednio dostosowany do innych środków regularnej publicznej komunikacji.

(4) O rozkładzie jazdy i jego zmianach decyduje władza udzielająca koncesji.

(5) Rozkład jazdy powinien być ogłoszony w pojazdach kursujących i w głównych miejscach postojów, przynajmniej na 3 dni przed wejściem w życie, z wyjątkiem zmian w rozkładzie jazdy, spowodowanych siłą wyższą; w razie przeszkód, spowodowanych siłą wyższą, koncesjonariusz obowiązany jest do utrzymywania, w miarę możliwości, w tymże czasie, chociażby ograniczonego ruchu komunikacyjnego. Zmiany rozkładu jazdy, spowodowane siłą wyższą winny być natychmiast obwieszczone i równocześnie podawane do wiadomości władzy, która koncesji udzieliła oraz interesowanym zarządom kolejowym i pocztowym.

(6) Główne miejsca postojów powinien koncesjonariusz oznaczyć i w miejscach tych wywiesić napis zawierający: nazwę przedsiębiorstwa, kierunek jazdy, rozkład jazdy, taryfę opłat i informacje o ewentualnych przerwach i zmianach ruchu. Oznaczenie i napis winien koncesjonariusz utrzymywać w należytym stanie. Miejsca postojów ustala władza udzielająca koncesji. Miejsca postojów w obrębie miasta ustala władza udzielająca koncesji po zasięgnięciu opinii zarządu miasta.

Kaucja.

§ 13. Koncesjonariusz obowiązany jest do złożenia kaucji na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe wskutek wykonywania przewozów. Jeżeli kaucja ulegnie zmniejszeniu koncesjonariusz jest obowiązany uzupełnić ją do pierwotnej wysokości najdalej w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odebrania koncesji, z wyjątkiem wypadków, gdy kaucja wskutek spadku papierów wartościowych ulegnie zmniejszeniu najwyżej o 10% jej pierwotnej wysokości.

§ 14. Kaucję ustanawia się w wysokości 1.500 zł od każdego miejsca w pojazdach kursujących, nie licząc miejsc dla obsługi pojazdów. Dla pojazdów mechanicznych ciężarowych wysokość kaucji ustanawia się na 8.000 zł od tonny nośności.

§ 15. Kaucje mogą być wnoszone:

- 1) w gotówce,
- 2) w papierach wartościowych, emitowanych przez Państwo Polskie, lub mających gwarancję Państwa Polskiego, lub w listach zastawnych krajowych instytucji kredytu długoterminowego, emitowanych za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem) według stosunku 75% ceny giełdowej tych walerów, albo

- 3) w postaci gwarancji bankowej lub hipotecznej, uznanej przez władzę udzielającą koncesję za dostateczną.

§ 16. (1) Do korzystania z odsetek, przypadających od złożonej sumy, uprawniony jest składający kaucję.

(2) Złożenie papierów wartościowych, jako kaucji nie pozbawia składającego kaucję korzystania z kuponów, od chwili ich płatności, jeżeli przez to nie zmniejsza się wartość kaucji.

§ 17. Koncesjonariusz obowiązany jest złożyć kaucję przed rozpoczęciem wykonywania przewozów. Termin złożenia kaucji określi władza w koncesji.

§ 18. (1) Kaucja (§ 15 pkt. 1—2) powinna być złożona w Banku Polskim, albo w instytucji kredytowej państwowej lub samorządowej.

(2) Instytucje, wymienione w poprzednim ustępie winny co do kaucyj składanych przez koncesjonariusza zaznaczyć w księgach depozytowych:

- 1) że wartości, składane do depozytu, złożone są tytułem kaucji i na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe wskutek wykonywania przewozów, oraz
- 2) że wydanie kaucji może nastąpić tylko na podstawie zezwolenia władzy, która udzieliła koncesji lub na podstawie orzeczenia sądownego.

§ 19. (1) W wypadkach uzasadnionego żądania zwrotu kaucji przez koncesjonariusza należy ogłosić w Monitorze Polskim i wezwać do zgłaszania roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej koncesjonariusza za szkody powstałe wskutek wykonywania przewozów.

(2) Wydanie kaucji może nastąpić najwcześniej po upływie 6 miesięcy od ogłoszenia (ust. 1), o ile w ciągu tego czasu nie podniesiono roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej koncesjonariusza za szkody powstałe wskutek wykonywania przewozów.

Ubezpieczenie.

§ 20. Kaucja nie będzie żądana, jeżeli koncesjonariusz ubezpieczy się od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe wskutek wykonywania przewozów, a sumy gwarancyjne wynoszą co najmniej 10.000 zł za uszkodzenie jednej osoby i 30.000 zł za uszkodzenie więcej osób wskutek jednego wypadku oraz 2.000 zł za uszkodzenie cudzej własności wskutek jednego wypadku.

Koncesjonariusz powinien wówczas złożyć władzy polisę ubezpieczeniową przed rozpoczęciem wykonywania przewozów wraz z dowodem uiszczenia pierwszej składki za ubezpieczenie.

§ 21. Umowa, zawarta z Zakładem Ubezpieczeń winna odpowiadać następującym zasadom:

- 1) umowa może być zawarta tylko z dopuszczonemi do działalności zakładami ubezpieczeń oraz na podstawie ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczenia, zatwierdzonych przez właściwą dla tych zakładów władzę nadzorczą;
- 2) umowa nie może zawierać żadnych odchyleń od ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczenia, któreby zmniejszały sumy gwarancyjne poniżej norm, wskazanych w § 20, lub zmniejszały zakres odpowiedzialności zakładu, przewidziany w ogólnych i szczególnych warunkach ubezpieczenia;
- 3) o każdym zmniejszeniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za wypadek ubezpieczeniowy poniżej zakresu, przewidzianego niniejszym rozporządzeniem, jak również o każdym ustaniu tej odpowiedzialności zakład ubezpieczeń winien zawiadomić władzę, która udzieliła koncesji, na 8 dni naprzód, pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności w pełnym zakresie;
- 4) niewypełnienie przez ubezpieczającego obowiązków, wynikających z umowy ubezpieczenia nie może zwalniać zakładu ubezpieczeń od odpowiedzialności za wypadek ubezpieczeniowy, o ile wynikające z niego roszczenie objęte jest zakresem odpowiedzialności zakładu, przewidzianym w ogólnych i szczególnych warunkach ubezpieczenia, chyba, że ubezpieczający nie zapłacił składki, a zakład ubezpieczeń zawiadomił o tem przynajmniej na 8 dni naprzód władzę, która udzieliła koncesji (ust. 3).
Nie narusza to prawa zakładu ubezpieczeń do dochodzenia od koncesjonariusza zwrotu wypłaconego odszkodowania;
- 5) zakład ubezpieczeń może wypłacić odszkodowanie z umowy ubezpieczenia koncesjonariuszowi tylko wówczas jeśli się wykaże, że roszczenie poszkodowanego z powodu wypadku ubezpieczeniowego zostało zaspokojone, albo że poszkodowany zgadza się na wypłacenie odszkodowania do rąk koncesjonariusza.

§ 22. Władza zakaże wykonywania przewozu w razie stwierdzenia ustania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za wypadek ubezpieczeniowy, jak również w razie zawarcia ubezpieczenia nieodpowiadającego przepisom niniejszego rozporządzenia.

Zwolnienie od kaucji względnie ubezpieczenia.

§ 23. (1) Przedsiębiorstwa państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” zwolnione są, przy wykonywaniu zarobkowego przewozu pojazdami mechanicznymi, od obowiązku złożenia kaucji albo ubezpieczenia się.

(2) Minister Komunikacji może zwolnić od obowiązku złożenia kaucji, względnie od obowiązku ubezpieczenia się spółki, w których uczestniczą

przedsiębiorstwa: „Polskie Koleje Państwowe”, Polska Poczta, Telegraf i Telefon, jeżeli przedsiębiorstwa te przyjmą gwarancję za zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe wskutek wykonywania przewozów.

Przewóz poczty.

§ 24. Koncesjonariusz obowiązany jest do przewożenia za słusznym wynagrodzeniem ładunku pocztowego oraz konwojentów poczty, którym powierzony zostanie nadzór nad tym ładunkiem na warunkach, określonych w koncesji.

Bilety.

§ 25. Koncesjonariusz obowiązany jest wydać na przewóz osób bilety.

Siedziba przedsiębiorstwa.

§ 26. (1) Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadamiać niezwłocznie władzę, która koncesji udzieliła o każdej zmianie siedziby przedsiębiorstwa.

(2) Jeżeli miejsce zamieszkania koncesjonariusza, albo siedziba przedsiębiorstwa nie znajduje się na obszarze, na którym odbywają się przewozy, koncesjonariusz winien posiadać na obszarze wykonywania przedsiębiorstwa pełnomocnika, ponoszącego odpowiedzialność przed władzami za należyte wykonywanie obowiązków, wynikających z koncesji i podawać każdorazowo do wiadomości władzy, która udzieliła koncesji, imię, nazwisko i adres pełnomocnika.

Rozpoczęcie przewozów.

§ 27. (1) Koncesjonariusz obowiązany jest rozpocząć wykonywanie przewozów najdalej w przeciągu 6 miesięcy po otrzymaniu koncesji, jeżeli w warunkach nie wskazano innego terminu rozpoczęcia. Termin ten nie może być jednak dłuższy niż jeden rok.

(2) Przed rozpoczęciem wykonywania przewozów koncesjonariusz powinien wykazać się przed władzą, która udzieliła koncesji, że uczynił zadość warunkom, od których dopełnienia uzależnione zostało w koncesji rozpoczęcie ruchu. O terminie rozpoczęcia wykonywania przewozów powinien koncesjonariusz zawiadomić władzę, która udzieliła koncesji na 7 dni przedtem.

Statystyka ruchu.

§ 28. (1) Koncesjonariusz jest obowiązany prowadzić statystykę ruchu, obejmującą ilość odbytych kursów, przerw, przewiezionych osób, ilość i rodzaj wypadków oraz przedstawiać władzy, która udzie-

liła koncesji, wymagane wykazy statystyczne. W tym celu powinien koncesjonariusz prowadzić księgę kursów dla każdej obsługiwanej linii przewozowej.

(2) Wzory księgi kursów i formularzy wykazów statystycznych ustali i ogłosi w Monitorze Polskim Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Zrzeczenie się koncesji.

§ 29. Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadomić władzę, która udzieliła koncesji, o zamiarze zrzeczenia się koncesji, przynajmniej na miesiąc przed wstrzymaniem ruchu przedsiębiorstwa, o ile warunki, pod którymi koncesja była udzielona, nie zawierają innych postanowień.

Obowiązek oznaczania pojazdów.

§ 30. Koncesjonariusz obowiązany jest zaopatrzyć pojazdy mechaniczne, którymi wykonywa przewóz, nazewnątrz, u góry, od przodu w napis zdalaka czytelny, z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linii, a ponadto w znaki, oznaczające przedsiębiorstwo koncesjonowane, według wzoru ustalonego przez władzę, która udzieliła koncesji.

III. PRZEWÓZ TOWARÓW

Podanie o koncesję na przewóz towarów.

§ 31. (1) Ubiegający się o koncesję powinien złożyć u właściwej władzy podanie z dołączeniem 4 odpisów, zawierające następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, przynależność państwową, miejsce zamieszkania ubiegającego się albo siedzibę przedsiębiorstwa;
- 2) ilość, rodzaj, typ i pochodzenie pojazdów, którymi ubiegający się o koncesję zamierza obsługiwać linje przewozowe, względnie obszar przewozu, wagę własną pojazdów i wagę z pełnym obciążeniem;
- 3) określenie linii, linii lub sieci linii przewozowych, albo obszaru przewozów.

(2) Ubiegający się o koncesję bez prawa wyłączności na linję, linje lub sieci linii przewozowych, albo o koncesję z prawem wyłączności powinien nadto podać plan wykonywania przewozu towarów i projektowane taryfy przewozowe. Plan przewozów powinien wskazywać linje przewozowe, kierunek lub obszar przewozów towarowych, oraz ilość przewozów w pewnym okresie czasu.

Warunki koncesji i obowiązki koncesjonariusza. Ilość i rodzaj pojazdów.

§ 32. (1) Koncesjonariusz może wykonywać przewóz tylko tą ilością, rodzajem i typem pojazdów,

na tej linii lub liniach przewozowych, albo na tym oznaczonym obszarze i oznaczonych kierunkach, na które opiewa koncesja.

(2) Powiększenie lub zmniejszenie przewidzianej w koncesji ilości pojazdów, zmiana rodzaju i typu pojazdów, zmiana linii, względnie kierunku lub obszaru przewozów, może nastąpić tylko za zezwoleniem władzy, która udzieliła koncesji i powinna być uwidocznioma w dokumencie koncesyjnym.

Taryfy i plan przewozów.

§ 33. Otrzymujący koncesję bez prawa wyłączności na linię, linie lub sieci linii przewozowych albo koncesję z prawem wyłączności, obowiązany jest przedstawiać do zatwierdzenia władzy, udzielającej koncesji, taryfy dla przewozu towarów oraz plany przewozowe i stosować się do zatwierdzonej taryfy i do zatwierdzonego planu przewozowego. Zmiany taryfy i planu przewozowego zatwierdza władza, która udzieliła koncesji. Poza tym do taryf przewozowych mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 9 ust. 2 i 3 i §§ 10 i 11, a do planów przewozowych postanowienia § 12 ust. 3.

§ 34. Koncesjonariusz obowiązany jest prowadzić księgi przewozowe i stosować przy przesyłkach towarów dokumenty przewozowe.

Inne warunki koncesji.

§ 35. (1) Postanowienia §§ 13 — 23, 24, 26, 27, 29 i 30 stosuje się analogicznie do zarobkowego przewozu towarów pojazdami mechanicznymi.

(2) Koncesjonariusz obowiązany jest prowadzić statystykę ruchu towarowego, obejmującą: ilość odbytych kursów, przewiezionych tonn towarów, rodzaj towarów i statystykę wypadków oraz przedstawiać władzy, która udzieliła koncesji, wymagane wykazy statystyczne. W tym celu winien koncesjonariusz prowadzić księgę kursów dla każdej obsługiwanej linii przewozowej lub obsługiwanego obszaru.

(3) Wzory księgi kursów i formularzy wykazów statystycznych ustali i ogłosi w Monitorze Polskim Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

IV. PRZEPISY WSPÓLNE DLA PRZEWOZU OSÓB I TOWARÓW.

Koncesja z prawem wyłączności.

§ 36. (1) Jeżeli ubiegający się o koncesję przyjmie na siebie obowiązki, zapewniające szczególne korzyści publiczne, może otrzymać koncesję z prawem wyłączności. Za szczególne korzyści publiczne uważa się specjalne świadczenia na rzecz budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów, nie wynikające z obowiązków ustawowych.

(2) Przy udzielaniu koncesji z prawem wyłączności władza może wyłączyć niektóre drogi lub

ich odcinki dla przewozów tranzytowych innych koncesjonariuszów.

Pierwszeństwo do uzyskiwania koncesji.

§ 37. Przy równych warunkach pierwszeństwo do otrzymania koncesji mają ubiegający się, o koncesję, którzy zobowiążą się do używania i utrzymywania w odpowiednim stanie pojazdów mechanicznych produkcji krajowej i do przedstawienia zaświadczenia władzy wojskowej, że pojazdy odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa.

Decyzje władzy.

§ 38. (1) Władza udzieli koncesji, jeśli uzna, że:

- 1) ubiegający się o koncesję jest w stanie spełnić obowiązki przewozowe;
- 2) ubiegający się o koncesję będzie używał pojazdów mechanicznych, które pod względem konstrukcji i wyposażenia, oraz ze względu na warunki terenowe, tudzież stan dróg i mostów dają gwarancję ciągłości przewozów i bezpieczeństwa ruchu;
- 3) wykonywanie przewozów jest celowe i uzasadnione ze stanowiska ogólnej polityki komunikacyjnej.

(2) Władza odmówi udzielenia koncesji, jeśli uzna, że wykonywanie koncesji może narazić na szkodę interes publiczny.

§ 39. (1) Przed powzięciem decyzji w sprawie udzielenia lub odmowy koncesji, wojewódzka władza administracji ogólnej przesyła odpis podania ubiegającego się o koncesję właściwej Izbie Przemysłowo-Handlowej i zarazem wyznacza termin do udzielenia opinii; termin ten nie może być krótszy niż 14 dni. Jeżeli ubiegający się o koncesję dołączył do podania opinię właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej, władza udzielająca koncesji może zaniechać przesłania podania Izbie Przemysłowo-Handlowej.

(2) Wojewódzka władza administracji ogólnej udziela koncesji w porozumieniu z właściwą władzą kolejową, pocztową i wojskową.

(3) Porozumienie z władzą kolejową jest również wymagane jeżeli chodzi:

- 1) o przedłużenie czasu trwania koncesji,
- 2) zmianę linii, obszaru lub kierunku,
- 3) zmianę rozkładu jazdy i planów przewozowych,
- 4) zmianę taryf przewozowych, oraz
- 5) zmianę ilości, rodzajów, typów i pochodzenia pojazdów mechanicznych.

Porozumienie z władzą pocztową jest wymagane, jeżeli chodzi o sprawy wymienione w punktach 2 i 3, a porozumienie z władzą wojskową, jeżeli chodzi o sprawy, wymienione w punktach 1 i 5.

Komisja Przewozów Samochodowych.

§ 40. (1) Ustanawia się przy Ministrze Komunikacji Komisję Przewozów Samochodowych, jako

organ opiniodawczy, złożoną z przedstawicieli Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Spraw Zagranicznych, Poczty i Telegrafów, przedstawicieli centralnych zrzeszeń: samorządu terytorjalnego, samorządu gospodarczego, oraz powołanych przez Ministra Komunikacji reprezentantów: przedsiębiorstw przewozowych i przedsiębiorstw krajowej produkcji samochodów.

(2) Do zadań Komisji Przewozów Samochodowych należy:

1) wydawanie opinii w sprawach ogólnych, dotyczących zarobkowego przewozu pojazdami mechanicznymi;

2) opinijowanie spraw o koncesje z prawem wyłączności i o koncesje na sieci linii przewozowych;

3) wydawanie opinii w innych sprawach przekazanych Komisji do opinii przez Ministra Komunikacji.

Działalność Komisji określi regulamin, wydany przez Ministra Komunikacji.

Oplaty.

§ 41. (1) Otrzymujący koncesję powinien złożyć opłatę za czynności urzędowe, związane z udzieleniem koncesji w następującej wysokości:

Za czynności urzędowe w sprawie nadania koncesji na przewóz osób będzie pobierana opłata w wysokości 0,50 zł od każdego kilometra linii za każdy pojazd mechaniczny, najmniej jednak 50 złotych.

(2) Za czynności urzędowe w sprawie wydania koncesji na przewóz towarów na linii, na liniach przewozowych, albo na sieci linii przewozowych, będzie pobierana opłata w wysokości, wymienionej w ust. 1. Za czynności urzędowe w sprawie wydania koncesji na oznaczonym obszarze i w oznaczonych kierunkach, opłata wynosi od obszaru w granicach jednego województwa po 50 złotych od tonny nośności pojazdu. Jeżeli koncesja obejmuje obszar w granicach jednego województwa i częściowo obszar w granicach sąsiedniego województwa, to do opłaty od obszaru w granicach jednego województwa dolicza się 25%.

(3) Za czynności urzędowe w sprawie koncesji z prawem wyłączności pobiera się opłatę w podwójnej wysokości.

§ 42. Oplaty za udzielenie koncesji uiszcza się gotówką, za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności, na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Dokument koncesyjny.

§ 43. Dokument koncesyjny winien zawierać:

- 1) oznaczenie i siedzibę przedsiębiorstwa oraz rodzaj przewozów;
- 2) określenie linii przewozowej, linii przewozowych lub sieci linii albo obszarów lub kierunków przewozowych;
- 3) czas trwania koncesji;

- 4) warunki koncesji i obowiązki koncesjonariusza.

Czas trwania koncesji.

§ 44. (1) Koncesja może być udzielona na okres nie dłuższy niż 8 lat.

(2) Koncesja z prawem wyłączności może być udzielona na okres dłuższy.

Zakaz przenoszenia praw i obowiązków, wynikających z koncesji.

§ 45. Koncesji nie wolno wydzierżawiać i odstępować w żadnej formie osobom trzecim.

Wygaśnięcie koncesji.

§ 46. (1) Koncesja gaśnie:

- 1) z upływem terminu, na który została wydana;
- 2) w razie zrzeczenia się koncesji;
- 3) w razie śmierci koncesjonariusza. Jednakże na podstawie dotychczasowej koncesji i na warunkach w niej zawartych może być prowadzone nadal przedsiębiorstwo na rachunek masy spadkowej albo wdowy przez czas jej wdowieństwa, o ile nie była ona sądownie rozdzielona od stołu i łoża z własnej winy i o ile nie była wykluczona od spadkobrania, albo też na rachunek małoletnich przez czas ich małoletności. Jeżeli oprócz wdowy, która chce korzystać z tego prawa pozostali także małoletni zstępni do spadku uprawnieni, natenczas prawo dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa przysługuje wspólnie wdowie i tym zstepnym, o ile koncesjonariusz nie uczynił w tej mierze innych zarządzeń;
- 4) jeżeli przestała istnieć osoba prawna, której koncesji udzielono;
- 5) w razie upadłości. Jednakże na podstawie dotychczasowej koncesji i na warunkach w niej zawartych, może być prowadzone nadal przedsiębiorstwo na rachunek masy upadłości (konkursowej).

(2) W wypadkach, wskazanych w ust. 1 w punktach 3 i 5 ma być ustanowiony kierownik przedsiębiorstwa, ponoszący odpowiedzialność przed władzami za należyte wykonywanie obowiązków, wynikających z koncesji. Imię, nazwisko i adres kierownika należy zgłosić władzy, która udzieliła koncesji.

Odebranie koncesji.

§ 47. (1) Władza, która udzieliła koncesji winna ją odebrać w wypadku prawomocnego skaza-

nia za zbrodnię, popełnioną przeciwko wewnętrznemu, lub zewnętrznemu bezpieczeństwu Państwa.

(2) Władza, która udzieliła koncesji, może ją odebrać:

- 1) w wypadku prawomocnego skazania za inną zbrodnię, nie wymienioną w ust. 1 oraz w wypadku skazania za występki popełnione z chęci zysku;
- 2) w razie powtarzającego się, mimo ostrzeżeń i nałożonych kar, nieprzestrzegania przez koncesjonariusza i jego pełnomocnika (§ 26) albo kierownika przedsiębiorstwa (§ 46 ust. 2) przepisów niniejszego rozporządzenia i warunków koncesji;
- 3) jeżeli koncesjonariusz nie rozpoczął ruchu w okresie 6 miesięcy od daty otrzymania koncesji, albo w terminie określonym w koncesji, albo jeżeli przerwa w komunikacji w czasie, gdy komunikacja powinna być utrzymana, trwa dłużej niż jeden miesiąc, z wyjątkiem przeszkód, spowodowanych siłą wyższą;
- 4) w razie niewypełnienia innych obowiązków, za których niewypełnianie koncesja przewiduje możliwość jej odebrania.

VI. PRZEWOZY PODLEGAJĄCE ZGŁOSZENIU.

§ 48. (1) Przewozy, wymienione w art. 8 ust. 1 w punktach 1 — 7 podlegają zgłoszeniu u właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) W zgłoszeniu o rozpoczęciu wykonywania przewozów należy podać:

- 1) imię i nazwisko lub firmę, przynależność państwową i miejsce zamieszkania rozpoczynającego wykonywanie przewozów lub siedzibę przedsiębiorstwa;
- 2) rodzaj przewozów (przewozy osobowe lub towarowe);
- 3) nazwy ważniejszych miejscowości, przez które są lub mają być dokonywane przewozy, albo linje lub obszary przewozów, według terytorjalnych jednostek administracyjnych;
- 4) ilość, typ, firmę fabryczną, oraz numer rejestracyjny pojazdów mechanicznych;
- 5) czas trwania przewozów.

§ 49. (1) Powiatowa władza administracji ogólnej wyda zgłaszającemu rozpoczęcie wykonywa-

nia przewozów bezzwłocznie zaświadczenie według wzoru, ustalonego w załączniku Nr. 1.

(2) Odpis zaświadczenia przesyła powiatowa władza administracji ogólnej do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

(3) Zaświadczenie ma ważność na czas jednego roku, licząc od daty jego wydania.

(4) Władza, wskazana w ust. 1 może przedłużyć ważność zaświadczenia na następny rok, przez odpowiednią adnotację w zaświadczeniu, jeżeli do dnia upływu ważności zaświadczenia nie uległy zmianie zaświadczone dane.

VII. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 50. Do osób wymienionych w art. 10 stosuje się analogicznie postanowienia §§ 9 — 23 i 33 z temi zmianami, że kaucja służyć będzie tylko na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za śmierć lub uszkodzenie cielesne podróżnych i że ubezpieczenie na sumy gwarancyjne, które ustala się na kwoty co najmniej 10.000 zł za uszkodzenie jednej osoby i 30.000 zł za uszkodzenie więcej osób wskutek jednego wypadku, obejmować będzie tylko podróżnych.

§ 51. Osobom korzystającym z uprawnień, określonych w art. 10, wyda wojewódzka władza administracji ogólnej w ciągu 3 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, według wzoru ustalonego w załączniku Nr. 2 zaświadczenie stwierdzające, że osoby te w dniu 18 kwietnia 1932 r. wykonywały przewóz określony w art. 1, z jednoczesnym wskazaniem pojazdów mechanicznych, linii albo linii lub obszarów.

§ 52. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości, Poczty i Telegrafów oraz Skarbu z dnia 6 lipca 1932 r. (poz. 821).

(Na białym papierze)

Wzór Nr. 1

Nr. rej. (podać numer rejestru, do którego wpisano wydane zaświadczenie).

do § 48.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

o wykonywaniu przewozów niewymagających koncesji,

wydane na podstawie art. 8 ust. 2 z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336)

(podać imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, firmę i siedzibę przedsiębiorstwa) zgłosił(a) wykonywanie przewozów

(przewozy osobowe lub towarowe) pojazdami mechanicznymi

(podać markę fabryczną, typ pojazdu i numer rejestracyjny) na drogach

Wymienione w niniejszym zaświadczeniu przewozy, nie wymagają uzyskania koncesji w myśl art. 1 cytowanej wyżej ustawy.

Zaświadczenie jest ważne na czas jednego roku od daty jego wydania.

Zaświadczenie niniejsze należy okazywać podczas jazdy na żądanie państwowych organów kontrolujących.

Dnia 193..... r.

(pieczęć)

Starosta

Ważność zaświadczenia przedłuża się na okres roku, t. j. do dnia 193..... r.

Nr. rej.

Starosta

(pieczęć)

(Na czerwonym papierze)

Wzór Nr. 2

Nr. rej. (podać numer rejestru, do którego wpisano wydane zaświadczenie).

do § 50.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

o wykonywaniu przewozów koncesjonowanych w okresie przejściowym,

wydane na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336)

(podać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania, albo firmę i siedzibę przedsiębiorstwa) wykonywał(a) w dniu 18 kwietnia 1932 r. przewóz

(przewozy osobowe lub towarowe) pojazdami mechanicznymi

(podać markę fabryczną, typ pojazdu i numer rejestracyjny) na drogach

(podać linię, kierunek lub obszar przewozu) i z mocy art. 10 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336) nabył(a) prawo wykonywania określonego powyżej przewozu przez czas do

Zaświadczenie niniejsze należy okazywać podczas jazdy na żądanie państwowych organów kontrolujących.

Wojewoda

(pieczęć)